

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym 2 lipca 2019 r. E. H. wniósł o zapłatę (...) za sprzedany pozwanemu D. N. motor (pozew k. 3-6).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 25-29).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

E. H. jest S. i nie włada językiem polskim, jego partnerką była Polka - D. D. (1) razem zamieszkiwali w Szwecji. E. H. był właścicielem motocykla S., który był na niego zarejestrowany. D. N. był pracownikiem D. D. (1). D. N. był zainteresowany zakupem motocykla i rozmawiał o tym z M. D. (1) (ojcem D. D. (1)) i D. D. (1), którzy rozmawiali o tym z E. H.. E. H. nie miał prawa jazdy i za namową swojej partnerki postanowił sprzedać motocykl D. N.. 30 sierpnia 2016 r. motocykl został sprzedany i wydany wraz z kluczykami i dowodem rejestracyjnym D. N.. Warunki umowy były uzgadniane ustnie głównie z M. D. (1), ostatecznie uzgodniono kwotę 21 000 sek oraz to, że płatność nastąpi w późniejszym terminie. D. N. nie miał gotówki na zakup motocykla, a jego sytuacja była znana D. D. (1), która go zatrudniała. Pojazd został przewieziony do Polski. Sporządzono pisemne dokumenty w celach rejestracyjnych - umowę na formularzu w języku szwedzkim i ta umowa została podpisana obecności obu stron, sporządzono też umowę w języku polskim i tą strony podpisywały osobno. Umowy różniły się treścią - w szczególności w zakresie kwoty sprzedaży - umowa w j. szwedzkim wskazywała kwotę 10 000 sek i zawierała pokwitowanie odbioru pieniędzy, a w j. polskim 21 000 zł.

Dowód: zeznania świadka D. D. (1) protokół z nagrania rozprawy z 27.11.2019 r. 00:13:03;

zeznania świadka M. D. (1) protokół z nagrania rozprawy z 27.11.2019 r. 01:00:53;

umowy sprzedaży w j. polskim - k. 10 i 40, w j. szwedzkim - k. 141, tłumaczenie k. 146-147;

Strony były w dobrych stosunkach i uzgodniono, że płatność nastąpi w ratach, płatnych kiedy pozwany będzie otrzymywał wypłatę. Harmonogram miał być uzgodniony między D. D. (1), a pozwanym, ale nigdy nie został sporządzony. Ustalono, że zapłata może nastąpić na ręce D. D. (1).

Dowód: zeznania świadka D. D. (1) protokół z nagrania rozprawy z 27.11.2019 r. 00:13:03;

zeznania świadka M. D. (1) protokół z nagrania rozprawy z 27.11.2019 r. 01:13:00;

zeznania powoda E. H. k. 215- 223, tłumaczenie k. 225 - 229;

Na dzień 30.08.2016 r. średni kurs korony szwedzkiej wynosił o, (...) zatem kwota 10.000 (...) równało się 4.571 zł, a 21 000 kwocie 9 599 zł.

28.11.2016 r. D. D. (1) prowadząca działalność gospodarczą pod firmą - E. Transport, przelała D. N. kwotę 7000 zł tytułem delegacji. 30.11.2016 r. pozwany wpłacił na rzecz D. D. (1) kwotę 7000 zł zapłaty za motor w tytule przelewu wpisując „zasilenie”. Na dzień 30.11. (...) wg. średniego kursu NBP kwota 7000 zł stanowiła równowartość 15.374,48 (...).

Dowód: przelew k. 68;

przelew k. 46;

zeznania świadka M. D. (2) protokół z nagrania rozprawy z 27.11.2019 r. 00: 00:40;

archiwalne kursy walut NBP na stronie (...)

W grudniu 2018 r. matka D. B. korespondowała z pozwanym SMS-owo w sprawie zapłaty za motor. D. N. 05.12.2018 r. pisał „Jak będę w SE to porozmawiamy na temat rozliczenia motocykla i nie tylko!”

Dowód: korespondencja SMS k.12-13;

Pismami z 18.04. 2019 i 12.05.19 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty reszty ceny 19 000 (...) określając ostateczny termin zapłaty do 20.05.2019 r. wezwanie z 18.04. zostało nadane 26.04.2019 r., a kolejne 13.05. 2019 r.

Dowód wezwania z dowodem nadania k. 14 – 17.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR (...) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych tutejszy sąd ma jurysdykcję w niniejszej sprawie, a nadto zgodnie z art. 4 ust. pkt a) rozporządzenia 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I) umowa sprzedaży towarów podlega prawu państwu, w którym sprzedawca ma miejsce zwykłego pobytu. Zatem w sprawie zastosowanie miało prawo szwedzkie.

Sąd orzekał więc na podstawie przepisów prawa szwedzkiego: ustawy z dnia 6 września 1990 r. o kupnie, ustawy z 11 czerwca 1915 r. o umowach i innych czynnościach prawnych z zakresu prawa rzeczowego i ustawa z 5 czerwca 1975 r. o odsetkach (treść przepisów wraz z tłumaczeniem k. 85 – 128). Z powodu braku biegłych z zakresu prawa szwedzkiego sąd na podstawie Konwencji Europejskiej o informacji o prawie obcym z 07.06.1968 r. zwrócił się do do Ministry for F. A. z wnioskiem o udzielenie informacji o prawie i jego stosowaniu (odpowiedź k. 294 - 295 wraz z tłumaczeniem k. 301 – 304).

Odnosząc się do najdalej idącego zarzutu przedawnienia wskazać należy, że w prawie szwedzkim obowiązuje dziesięcioletni okres przedawnienia (ustawa o przedawnieniach), mając więc na uwadze, że umowa została zawarta w 2016 r. przedawnienie jeszcze nie nastąpiło (informacja o prawie i jego stosowaniu k. 303).

Niespornym jest, że strony zawarły w sierpniu 2016 r. umowę sprzedaży motocykla oraz to, że została zapłacona część ceny 2000 (...). Strony nie ustaliły kiedy i w jaki sposób nastąpi zapłata ceny. (...) został pozwanemu wydany razem z kluczykami i dokumentami. Pozwany przewiózł motor do Polski.

W sprawie sporna jest cena sprzedaży - strona powodowa przedstawiła umowę w języku polskim z ceną 21 000 (...), a strona pozwana kopię umowy na formularzu w j. szwedzkim z której wynika, że cena wynosiła 10 000 (...). Sam pozwany jednak w sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazuje, że strony umówiły się na kwotę 8 000 zł, co stanowi po kursie z 30 sierpnia 2016 r. 17.570,83 sek.

Sporne jest również to czy cena sprzedaży ponad kwotę 2000 (...) została zapłacona.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że początkowo żadna ze stron nie podnosiła aby cena sprzedaży wynosiła 10 000 i została w całości zapłacona bowiem powód wskazywał kwotę (...), a pozwany kwotę 8000 zł ponadto strony zgodne były co do tego, że pojazd został wydany, a zapłata ceny za pojazd miała nastąpić dopiero w późniejszym terminie. Pozwany również zeznając jako strona wskazał, że tak naprawdę miał zapłacić za motor 8 000 zł, nie ma zatem wątpliwości, że umowa w języku szwedzkim nie zawierała prawdziwych danych i została zawarta jedynie dla pozor. Dlatego sąd nie znalazł podstaw do zobowiązania powoda do jej przedłożenia. Nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy były też kwestie administracyjne związane z wyrejestrowaniem motocykla w Szwecji bowiem jeśli powód przedstawił do wyrejestrowania umowę w j. szwedzkim na kwotę 10 000 sek z informacją o zapłacie ceny, to nie ma to wpływu na jej ocenę przez tutejszy sąd za pozorną.

Z zeznań powoda (odebranych w drodze pomocy sądowej przed Sądem Rejonowym w S.) wynika, że została uzgodniona między stronami kwota sprzedaży na (...), a kwota (...) w umowie w j. szwedzkim została wskazana dla celów podatkowych. Powód twierdzi, że nie otrzymał reszty ceny. Przy sporządzaniu umowy była obecna partnerka powoda – Polka i jej rodzina, wspólnie negocjowali warunki umowy. Powód twierdzi, że motor należał do niego i jego partnerki lecz był zarejestrowany na niego. D. D. (1) twierdziła, że motor był własnością E. H. biorąc więc pod uwagę jej zeznania i to, że stroną umowy był E. H. sąd przyjął, że pojazd był jego własnością. Pozwany natomiast zeznał, że umowę w języku polskim podpisał jak był już w Polsce i nie zapoznał się z nią. Zapłatę za motor uiszczył za pośrednictwem partnerki powoda D. przelewając pieniądze na jej konto. Stanowisko pozwanego odnośnie uzgodnionej ceny było chwiejne.

Sąd uznał, że strony umówiły się na kwotę 21 000 sek bowiem wskazują na to zarówno zeznania świadków jak i okoliczności - w pierwszej kolejności umowa w j. polskim, a także korespondencja między D. N., a rodziną D. D. (1) zwrócić bowiem należy uwagę, że po zapłacie 2000 sek i przelaniu 7000 zł w listopadzie 2016 roku D. N. 05.12.2018 r. pisał „Jak będę w SE to porozmawiamy na temat rozliczenia motocykla i nie tylko!”, co prowadzi do wniosku, że zapłata za motocykl jeszcze nie nastąpiła w przeciwnym razie odpowiedź pozwanego powinna być stanowcza i zaprzeczać istnieniu zaległości. Ponadto w niniejsze sprawie twierdzenia pozwanego odnośnie ceny sprzedaży były chwiejne i nielogiczne bowiem w sprzeciwie twierdził, że umówiona kwota wynosiła 8000 zł i została zapłacona - kiedy to kwota 2000 sek i 7000 zł (wg. kursu na dzień zapłaty) nie dawała kwoty 8000 zł. Następnie podczas procesu w piśmie z dnia 21 maja 2021 r. pozwany powoływał się na umowę w j. szwedzkim i twierdził, że cena została ustalona na 10 000 sek. Zdaniem sądu umowa ta nie w ogóle nie odzwierciedlała ustaleń stron odnośnie zapłaty za motor bowiem od początku niesporne było, że przy wydaniu motoru nie została zapłacona żadna kwota (a umowa w j. szwedzkim zawierała pokwitowanie zapłaty) ponadto pozwany twierdził, że cena za motor wynosiła 8000 zł, (...) to kwota 4.571 zł (wg. kursu na dzień 30.08.19 r.). prowadzi to do wniosku, że umowa w języku szwedzkim była umową pozorną, a co za tym idzie nieważną.

Mając na uwadze powyższe sąd uznał za wiarygodne twierdzenia strony powodowej, że umowa w j. polskim zawiera właściwe ustalenia i cena za motor wynosiła 21 000 sek.

Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia strony pozwanej, że kwota 7000 zł przesłana na konto D. D. (1) 30 listopada 2016 r. została wpłacona tytułem zapłaty za motor. W pierwszej kolejności nie wykazano aby pozwany, ani jego małżonka, mieli inne zobowiązania wobec D. D. (1) w szczególności aby byli zobowiązani do zasilania jej konta z innego tytułu. Nie sposób dać wiary, że stanowiło to zwrot wcześniej przesłanych mu pieniędzy tytułem zasilania konta, a nie delegacji. Przeciwnie zgodne z zasadami doświadczenia życiowego jest to, że skoro pozwany pracował dla D. D. (1) to D. D. (1) wypłacała mu różnego rodzaju należności związane z pracą na konto. Dodatkowo wskazać należy, że pozwany miał zapłacić za motor jak zarobi, a D. D. (1) jako jego pracodawczyni miała do niego zaufanie dlatego pojazd został mu wydany pomimo braku jakiegokolwiek zapłaty. Nie budzi więc wątpliwości, że skoro pozwany otrzymał od pracodawczyni pieniądze z tytułu rozliczenia delegacji zapłacił częściowo za motor. Ponadto zwrócić też należy uwagę, że D. D. (1) była uprawniona do odbioru pieniędzy tytułem zapłaty za motor. Z zeznań powoda wynika, że uważał ją za współwłaścicielkę pojazdu i uczestniczyła ona zarówno w uzgadnianiu kwestii finansowych jak i przygotowaniu umów. Również z zeznań świadków wynika, że była uprawniona do odbioru należności. Należy więc uznać, że E. H. udzielił jej pełnomocnictwa w sposób dorozumiany. Ustawa dotycząca sprzedaży – K. nie zawiera przepisów ograniczających możliwość wskazania kogoś innego jako odbiorcę zapłaty. Z szwedzkiej doktryny prawnej (k. 302) wynika, że „wskazanie, że zapłatę może otrzymać ktoś inny niż wierzyciel, należy z reguły traktować jak pełnomocnictwo dla wskazanego do odbioru płatności. Podobnie jak pełnomocnictwa, zezwalające wskazanie zapłaty, może być wyrażone na wiele sposobów. Wskazanie może mieć miejsce także jeśli nie zostało do końca wyrażone”.

Mając na uwadze powyższe dokonana 30.11. (...) wpłata 7 000 zł na konto D. D. (1) uznana została przez sąd jako częściowa zapłata za motocykl. Według średniego kursu NBP kwota 7000 zł stanowiła równowartość 15.374,48 (...). Uwzględniając zapłaconą już kwotę 2000 sek (niesporną) do zapłaty pozostała kwota 3 625,52 sek.

Odnosnie wymagalności roszczenia i daty od której naliczane mają być odsetki to w umowie nie został określony termin zapłaty, a zatem zastosowanie znajduje art. 49 ust. 1 ustawy dotyczącej sprzedaży (k. 302) – jeśli termin zapłaty nie wynika z umowy, kupujący winien jest zapłacić na żądanie sprzedającego. Zgodnie zaś z ustawą odsetkową od spóźnionych zobowiązań nalicza się odsetki. Obowiązuje z reguły zasada, że odsetki naliczane są od dnia, który przypada na 30 dni po tym jak wierzyciel wysłał rachunek lub w inny sposób przedstawił żądanie zapłaty z pouczeniem, że niedotrzymanie terminu płatności spowoduje naliczanie odsetek (tłumaczenie przepisów ustawy o odsetkach k. 126v, k. 303).

Pismami z 18.04. 2019 i 12.05.19 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty reszty ceny 19 000 (...) określając ostateczny termin zapłaty do 20.05.2019 r. Mając na uwadze, że ostateczne wezwanie do zapłaty zostało nadane 26.04.2019 r. odsetki naliczono od dnia, który przypada na 30 dni po tym jak wierzyciel wysłał żądanie zapłaty.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd pominął wnioski dowodowe strony powodowej z 31.08.2020 r. powołane min. na okoliczność ustalenia warunków umowy sprzedaży w tym ceny, obowiązywania umowy w j. polskim, braku uiszczenia ceny bowiem okoliczność obowiązywania umowy w j. polskim i cena 21 000 zł została już przez sąd ustalona za pomocą innych środków dowodowych (udowodnione zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy), zaś kwestia zaliczenia na zapłatę przelewu podlegała ocenie sądu. Na tej samej podstawie prawnej sąd pominął wnioski dowodowe strony pozwanej zawarte w piśmie z 28.09.20 r. oceniając je jako nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy były też kwestie administracyjne związane z wyrejestrowaniem motocykla w Szwecji bowiem jeśli powód przedstawił do wyrejestrowania umowę w j. szwedzkim na kwotę 10 000 sek z informacją o zapłacie ceny, to nie ma to wpływu na jej ocenę przez tutejszy sąd za pozorną, a w konsekwencji nieważną. Nie było natomiast sporne, że do sprzedaży doszło, towar został wydany i częściowo zapłacony zatem dokumenty na podstawie których szwedzki urząd dokonał wyrejestrowania nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. i dokonano ich stosunkowego rozdzielenia. Powód przegrał sprawę w 81 % dlatego sąd zasądził od niego na rzecz pozwanego 81 % kosztów zastępstwa procesowego (biorąc za podstawę stawkę w wysokości 1800 zł i 17 zł kosztów opłaty skarbowej) i rozdzielił wydatki związane z tłumaczeniami dokumentów, które wzniosły łączne 1341,88 zł (k. 183, 234, 280 i 310).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)